

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med og baggrunden for lovforslaget.

1.1. Formålet.

Formålet med lovforslaget er i henhold til et beslutningsforslag vedtaget af Folketinget den 28. april 1992 dels at etablere en autorisationsordning for psykologer, dels at fastsætte, at det udelukkende er akademisk uddannede psykologer, som i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed må anvende betegnelsen psykolog.

De uddannelseskrav, der i henhold til beslutningsforslaget skal være opfyldt, for at der kan gives autorisation, er dels af teoretisk, dels af praktisk karakter. For den teoretiske dels vedkommende er betingelsen en kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen. På nuværende tidspunkt må magisterkonferens i psykologi fra universitetet eller psykologisk-pædagogisk kandidateksamen fra Danmarks Lærerhøjskole anses for ligestillede med kandidateksamen i psykologi.

Som yderligere betingelse for autorisation kræves ifølge beslutningsforslaget gennemførelse af en supplerende praktisk uddannelse af to års varighed. Autorisationsordningen indebærer, at titlen »autoriseret psykolog« forbeholdes for de psykologer, der autoriseres.

Anden uddannelse her i landet eller i udlandet, som opfylder betingelserne om at omfatte en eksamen, der kan ligestilles med kandidateksamen i psykologi, og en supplerende praktisk efteruddannelse, vil desuden berettigede til autorisation.

1.2. Nærmere om lovforslaget og om Folketingets beslutningsforslag.

Ifølge beslutningsforslag B 41 påhviler det regeringen inden 15. oktober 1992 at fremsætte lovforslag om autorisation af psykologer efter følgende retningslinier: »Der meddeles titelbeskyttelse til akademisk uddannede psykologer, og der etableres en autorisationsordning for psykologer med akademisk uddannelse og 2 års efteruddannelse i praktisk psykologarbejde«.

Forslag til folketingsbeslutning om autorisation af psykologer (B 41) blev fremsat den 20. december 1991 og førstebehandlet den 21. januar 1992, jf. Folketingets Forhandlinger 1991-92, sp. 5376-5393. Betænkning blev afgivet af Sundhedsudvalget den 23. april 1992, og forslaget blev vedtaget ved 2. (sidste) behandling den 28. april 1992, jf. Folketingets Forhandlinger 1991-92, sp. 9313.

På denne baggrund er det foreliggende lovforslag udarbejdet. Forslaget indeholder en autorisationsordning for psykologer samt en bestemmelse (§ 21), hvorefter kun akademisk uddannede psykologer i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed må anvende betegnelsen »psykolog«.

Den sidstnævnte bestemmelse er et markedsføringsmæssigt forbud mod vildledning af offentligheden ved udøvelse af erhvervsvirksomhed som psykolog. Bestemmelsen har den virkning, at en person, som ikke har en akademisk uddannelse i psykologi fra en højere uddannelsesinstitution her i landet eller i udlandet, ikke i erhvervmæssigt øjemed må betegne sig som psykolog.

I overensstemmelse med pkt. 2 i beslutningsforslaget foreslås nedsat et uafhængigt sagkyndigt autorisationsnævn, der skal meddele autorisationer og føre tilsyn med de autoriserede psykologer. Psykolognævnet beskikkes af sundhedsministeren og består af 8 medlemmer. Sundhedsministeren udpeger ét medlem, og de øvrige beskikkes efter indstilling fra socialministeren, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Dansk Psykolog Forening.

Denne ordning med et sagkyndigt nævn udgør en markant fravigelse i forhold til de øvrige autorisationsordninger inden for sundhedsområdet, hvor det er Sundhedsstyrelsen, der meddeler autorisationerne og fører tilsynet med de enkelte faggrupper.

Regeringen finder det overordentlig betænkeligt at etablere en sådan særordning.

Meddelelse af autorisation til psykologer og den dermed forbundne tilsynsopgave vil ved etablering af et særligt nævn afvige fra tilsynsordningen for alt øvrigt sundhedspersonale. Efter centralstyrelseslo-